

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

fulares, Lubica & Hamburgi, consilij eos fecit in fratrem participes. Intellexit enim, quam ille se insinasset & inuiscerasset Phrisijs & palustribus Holsatis, in ðwilstria & Crempis, quamque difficulter, ubi conspirarent, illis resisteretur. Tum verò cessit Gerhardo, fretus constantia & fide Phrisiorum, quod etiam in absentis fide permanerent, ut alio tempore rem melius procuraret. Cumque cerneret palustris populus, regem cum omni militia & vicinis urbibus vnum sentire: etsi diu restiterint, non ausi tamen tentare belli fortunam sine capite, ad regem satis inuiti, renouatis sacramentis, redierunt. Cum medio tempore Gerhardus comes implicitus esset bello Bremensium, quieuere Phrisij: quod in Metropoli diximus. Sed post duos annos, cum ageretur secundus & septuagesimus, inuitatus ab Holsatis palustribus & Phrisijs Gerhardus, per mare redibat in locum Husen, aptatas trabes aduehens, quibus repentinè poterant erigi munitiones. Rex autem ubi intellexit, cum celeritate opus esset, priusquam conualesceret hostis frater, usus ciuitatum armatura, duxit in ðwilstriam: & quos comprehendit ex aduersa factionis capitibus, iussit gladio feriri. Elapsus est autem vir primarius Henneke ðwulf, peruenit in Thietmarsiam: ibi non diu post, cum consueta sibi vteretur insolentia, casus est: bona eius sunt confiscata. Gerhardus furtim dilabatur, rege etiam, quod frater esset, dissimulante: & per longa deuia redijt in sua, non iterum reuersus in Holsatiam.

CAPVT X.

Ecclēsia tum Hildesemensis graui motu quassatur, cum duo in discordia, vacante ecclesia, eligerentur, Hermannus Hassia Lantgrauus: Is, qui iamdiu tenuit

tenuit ecclesiam Colonienſem, quem dominus præpoſitus cum aliquantis conſortibus elegit: & Henningus de Domino, pridem eiſdem eccleſiæ decanus, quem maior capituli pars aſſumpſit. Is in perſona adiit ſummum pontificem, confirmatus, & in Vrbe conſecratus: Reuerſus autem ad eccleſiam, honorificè excipitur à capitulo. Sed militares terræ, qui arces tenerent, ei refragantur. Res in apertum bellum exijt. Pro Henningo ſtabant duces de Brunſwico Fridericus & Wilhelmus, & Bertoldus Verdenſis epiſcopus cum ciuitate Hildeſemenſi: Sed cum facilè cederet Hermannus Lantgrauius, quodd bellum reſugit: præpoſitus cum militia euocârunt Balthaſar ducem Magnopolenſem, vt administrator eſſet, quia necdum legitimos annos attigerat, vt eſſet epiſcopus. Venit ille cum paucis ſuorum, & in arce Peyne ſeſe cum præpoſito collocauit. Interim magnum erat luctamen partium, leuia prælia multa ſunt conſerta. Hildeſemenſes anno integro obſederunt arcem Sturwold, erectis ibi munitionibus, & fame compulerant cuſtodes arcem dēdere: quam illi Henningo epiſcopo ſuo conſignârunt. Longo tamen diſidio valuit indignatio partium ad plenam diœceſis euacuationem: Capti inuicem plurimi, aliquot caſi: varia fortuna eſt dimicatum. Sed Balthaſar dux poſt plurimum ſuorum laborem redijt in terram patrum ſuorum. neq; ſic quieſcere perduelliones: Henningum, etſi præſtātem virū, dedignati ſunt tamen pontificem. Cum autē iam omnes bello feſi eſſent, cōceſſere in ius eius, admiſſo in poſſeſſionē eccleſiæ ſuæ per annos ſeptem. Quo tempore Gerhardus comes de Oldenborg, in ſua reuerſus, cum ſederet in arce Delmenhorſt, venēre mercatores, qui ſaluū poſcerēt conductū pro aliquantis pannorū faſcibus per terram deuehendis: Cum illis

illis

illi pro xenio offerrent aureos quinquaginta: Nihil, inquit, formidandum, salua sunt omnia. Mercatores cre-
didere verbis, quæ ille forsân, vt erat callidus, ambigua
protulit. Aduerhantur panni itinere suo. Vbi venere Del-
menhorst, iubentur in arcem perducî. Tum mercatores
qui aderant, recens se ab illo pro pannis accepisse condu-
ctum, securitatem testantur, illos esse pro quibus aureos
numerassent quinquaginta. Tum ille insigni fidei exem-
plo: Vadite, inquit, plura adducite, ista sunt in tuto: nisi
enim spem dedissem securitatis, non huc venissetis: non
consueui nisi amicorum bona in securitatem accipere.
Hac sunt hostium meorum Lubicensium, qui me nuper
armis suis Holsatia exturbârunt, patrimonioli utique
terra: nisi fuissent, ego cum fratre facile transgesssem:
Vadite, inquit, plura si libet in eandem securitatem ad-
ducite, ego interim ista tuta seruabo. Ibant illi mœren-
tes ac tristes, etiam in lucro ponentes, quod non ipsi cum
rebus tenerentur. Erant nonnulli Lubicensium ciuium
captiui apud eum: qui post longam in carcere calami-
tatem, ære vix suo sunt relaxati. Quo etiam tempore, in-
grediente iam septuagesimo secundo post mille quadrin-
gentos, apparuit terribilis in cælo cometes per mensem
Ianuarium in sequentem, grandi cauda multa mina-
tus, quæ sequuta sunt mala, lauo lumine cælum contri-
stauit. Aestate tum insequente terribili incendio magna
pars Erfordia concremauit immisso igne per conducti-
tios, quorum erat primarius religiosus quidam de ordi-
ne Prædicatorum: Concremata et duæ ecclesiæ collegiata,
cum ponte mercaturarum & insigni vrbis parte: Machi-
natus est homo militaris generis quidam, quod & vrbi &
Lantgrauio esset insensus. Eadem æstate venerat Lubi-
cam nobilis puella Imperatoris Constantinopolitani filia,
missa

missa à summo pontifice, nauigio deducenda in Reualiam, deindè in Russiam, nuptura magno Moscouie principi. Sperauere tum in vrbe praelati puellam ritu Romano educatam, & Latinis sacris imbutam, flectere maritum ad se imitandum in religionis ritu. Sed illa cogitur sequi maritum.

CAPVT XI.

ANnus erat à Christo nato septuagesimustertius post mille quadringentos, cum duo omnium ætatis nostre maximi principes, alter Imperio fulgens, alter rebus gestis & armis clarissimus, Fridericus Romanorum Imperator, & Karolus dux Burgundie, conuenere in Treuerim de rebus magnis acturi: nam alia publice agebant de Gelria, quam pridem Karolus ab Arnolfo duce coemisset, deindè etiam armis sibi vendicasset, Imperatoris bona venia poscens infeudari: Deindè de communibus quibusdam Christianismi casibus: de bello in perfidum Turcum gerendo: Alia etiam clam egere, paucis in concilium admissis, de quibus hoc efferebatur in publicum: vt Karolus accepta de manu Imperatoris corona, rex salutaretur Belgicæ Gallie, aut Burgundie: nam olim Burgundia, quod in Scandalia ostendimus, regnum erat: Potissimum verò id ferebant Imperij rebus maxime profuturum, vt Karolus per Imperium vicarius rex constitueretur, ad edomandos Imperio rebelles, aut minus parentes, & ad sub iuga mittendos, qui olim ad Imperium pertinuissent. Sed vbi de rebus non conuenit, quod Imperator sine assensu principum electorum nihil super his rebus posset constituere: dictu speciosum est, quo se honore inuicem praeuenirent, salutes, deducentes, deferentes: cum interim Karolus dux, quod magnum haberet in armis exercitum, cessit Im-

Iii perato-